

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

«Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΦΙΛΙΑ»

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ

Ο Θεός, παιδιά, μιλούσε στους Ισραηλίτες μέσα από σοφούς άνδρες και γυναίκες. Τους προφήτες. Μερικές φορές οι προφήτες έπρεπε να προειδοποιούν τους Ισραηλίτες, όταν αυτοί δεν υπάκουαν στο θέλημα του Θεού. Ενώ άλλες φορές παρηγορούσαν τον λαό, όταν αυτός περνούσε δύσκολες στιγμές.

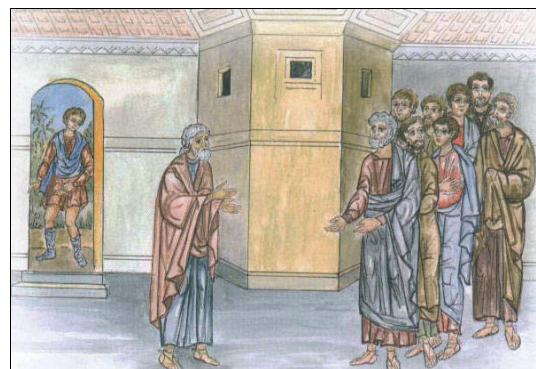

Ένας από αυτούς τους προφήτες, ήταν και ο Σαμουήλ. Ο Σαμουήλ, όταν έγινε κριτής του Ισραηλιτικού έθνους, δίδαξε τον λαό να υπακούει στο Νόμο του Θεού. Κατέστρεψε τα αγάλματα των ψεύτικων θεών και πέτυχε να έχουν μεταξύ τους οι φυλές του Ισραήλ όμοιοια και αγάπη. Κυβέρνησε με δικαιοσύνη και πέθανε σε βαθιά γηρατιά. Η Εκκλησία μας τον τιμά σαν άγιο και γιορτάζει τη μνήμη του στις 20

Αύγουστου. Πρίν πεθάνει όμως, ο Θεός του ανέθεσε μία αποστολή: να δώσει στον Ισραηλιτικό λαό ένα βασιλιά.

Μιά μέρα λοιπόν ένας νέος άνδρας πήγε στην πόλη όπου έμενε ο Σαμουήλ. Τον έλεγαν Σαούλ. Έψαχνε να βρεί μερικά γαϊδουράκια που είχαν ξεφύγει από τον πατέρα του και αποφάσισε να πάει στον Σαμουήλ, σκεπτόμενος: «Ίσως ο προφήτης να γνωρίζει πού θα πρέπει να ψάξω!». Όταν ο Σαμουήλ είδε τον Σαούλ να πηγαίνει προς αυτόν, του μίλησε ο Θεός και του είπε: «Νά ο άνθρωπος για τον οποίο σου μίλησα, αυτός θα βασιλέψει στον λαό μου». Ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: «Μη νοιάζεσαι για τα γαϊδουράκια, γιατί βρέθηκαν. Πρέπει όμως να σου πω κάτι πολύ σημαντικό: ο Θεός έχει μεγάλα σχέδια για σένα!». Ο Σαμουήλ έχρισε τον Σαούλ βασιλιά του Ισραήλ και είπε στον λαό: «Αυτός είναι ο βασιλιάς που διάλεξε ο Κύριος για σας». Τότε όλοι φώναξαν: «Ζήτω ο βασιλιάς!»

Από τότε, παιδιά, πέρασαν πολλά χρόνια. Καθώς όμως περνούσε ο καιρός, ο Σαούλ δεν άκουγε πια τον Θεό και δεν έκανε ό,τι ήθελε από αυτόν ο Θεός. Τότε ο Θεός είπε στον Σαμουήλ: «Ο Σαούλ δεν μπορεί πια να είναι βασιλιάς του Ισραήλ. Γέμισε το δοχείο σου με λάδι και πήγαινε στην πόλη Βηθλεέμ, στον Ίεσσαί, γιατί έχω βρεί ανάμεσα στους γιούς του τον βασιλιά που χρειάζομαι». Ο Θεός έννοούσε τον μικρότερο γιό του Ίεσσαί, τον Δαβίδ.

Ο Σαμουήλ, παιδιά, υπάκουσε και πάλι στο θέλημα του Θεού! Πήγε στη Βηθλεέμ, στο σπίτι του Ίεσσαί, αναζητώντας τον Δαβίδ και άφοϋ τον βρήκε, τον έχρισε με τό λάδι και έτσι από εκείνη την ημέρα ορίστηκε να γίνει βασιλιάς του Ισραήλ.

Ο Σαούλ όμως, ο οποίος καθόταν στο παλάτι του, δεν αισθανόταν καλά. Είχε καταλάβει ότι ο Θεός τον είχε εγκαταλείψει, λόγω της παρακοής του. Γι' αυτό έπεσε σε μελαγχολία. Τότε οι φίλοι, συγγενείς και υπηρέτες του, που έβλεπαν με λύπη την κατάστασή του, του πρότειναν να φέρει στο παλάτι του τον Δαβίδ, που ήξερε να παίζει λύρα και έτσι με τη μουσική του θα του έδιωχνε τις κακές σκέψεις. Αυτή η ιδέα άρεσε στον βασιλιά και έτσι διέταξε να φέρουν στο παλάτι του τον Δαβίδ. Όταν ο βασιλιάς είδε τον Δαβίδ, χάρηκε κι εύχαριστήθηκε πολύ. Από τότε, όσες φορές ήταν στενοχωρημένος, ο Δαβίδ έπαιζε τη λύρα του και η στενοχώρια του έφευγε.

Ο Σαούλ, παιδιά, είχε ένα γιό, τον Ίωνάθαν. Ο Δαβίδ και ο Ίωνάθαν έγιναν οι καλύτεροι φίλοι. Είχαν αναπτύξει μεταξύ τους μία στενή και αδελφική φιλία.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Αυτό είναι και τὸ θέμα πού θά συζητήσουμε ἐμεῖς σήμερα: ἡ φιλία. Ἀλλά πρῶτα ἀκοῦστε τί συνέβη ἀνάμεσα στοὺς δύο φίλους καὶ πῶς κράτησαν τὴν φιλία τους.

ΔΙΗΓΗΣΗ

Ὁ Σαοὺλ, παιδιὰ, φθονοῦσε τὸν Δαβίδ καὶ ἤθελε νὰ τὸν σκοτώσει, ἐπειδὴ ὁ Δαβίδ ἦταν περισσότερο δημοφιλὴς σ' ὅλο τὸ λαό, λόγῳ τοῦ ὅτι κατάφερε μὲ τὴ δύμαμη τοῦ Θεοῦ, νὰ σκοτώσει σ' ἓνα πόλεμο μὲ τοὺς Φιλισταίους, τὸν γίγαντα Γολιάθ καὶ ἔτσι νὰ σώσει τοὺς Ἰσραηλίτες.

Ὅταν ὁ Ἰωνάθαν κατάλαβε τίς προθέσεις τοῦ πατέρα του ἔτρεξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν φίλο του: «Ὁ Σαοὺλ ζητάει νὰ σέ σκοτώσει. Πρόσεξε. Κρύψου στὴ γνωστὴ μας σπηλιά μέσα στὸ δάσος. Ἐγὼ θὰ μιλήσω γιὰ σένα στὸν πατέρα μου. Ὅ,τι θὰ μοῦ πεῖ, θὰ ἔρθω στὸ δάσος νὰ σοῦ τὸ ἀνακοινώσω».

Πραγματικά, παιδιὰ, ὁ Ἰωνάθαν μίλησε στὸν Σαοὺλ καὶ τοῦ εἶπε: «Σέ παρακαλῶ, βασιλιᾶ μου, μὴ σκοτώσεις τὸν Δαβίδ, γιατί αὐτός ποτέ δέν ἔφταιξε σέ τίποτα, ἀντίθετα τὰ κατορθώματά του, εἶναι ὠφέλιμα. Μὴ λησμονεῖς, ὅτι αὐτός, μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του, σκότωσε τὸν Γολιάθ καὶ ἔσωσε τὸν λαό. Γιατί λοιπὸν θέλεις νὰ χύσεις ἀθῶο αἷμα χωρὶς λόγο;»

Ἀκούγοντας τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Σαοὺλ ἠρέμησε καὶ ὑποσχέθηκε στὸν γιό του νὰ μὴ σκοτώσει τὸν Δαβίδ. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ὁ Ἰωνάθαν ἔσωσε τὸν φίλο του ἀπὸ βέβαιον θάνατον καὶ ὁ Δαβίδ μπόρεσε νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ παλάτι.

Κάποια μέρα ὁ Σαοὺλ ἦταν πάλι κακοδιάθετος. Καθὼς ὁ Δαβίδ τοῦ ἔπαιζε ἄρπα, τὸν κυριεψε ὁ θυμὸς. Ἐρριξε τὸ ἀκόντιό του γιὰ νὰ καρφώσῃ τὸν Δαβίδ. Ὁ Δαβίδ ὁμως ξέφυγε καὶ τὸ ἀκόντιο καρφώθηκε στὸν τοῖχο. Ὁ Δαβίδ γλύτωσε καὶ τὴν ἴδια κιόλας νύχτα ἔφυγε ἀπὸ τὸ παλάτι. Καὶ ὁ Ἰωνάθαν δέν ἔμεινε ἔτσι. Νέο σχέδιο ἀνακοίνωσε στὸν φίλο του: «Δαβίδ, θὰ λείψεις ἀπὸ τὸ παλάτι τρεῖς ὀλόκληρες ἡμέρες. Ὅταν ρωτήσῃ ὁ βασιλιᾶς γιὰ σένα, ἐγὼ θὰ σέ δικαιολογήσω. Ἄν ὁ Σαοὺλ ἔχει καλὲς διαθέσεις γιὰ σένα θὰ στείλῳ ἄνθρωπον νὰ σέ εἰδοποιήσῃ. Ἄν ὁμως σκοπεύει νὰ σέ σκοτώσει, πάλι θὰ σέ διευκολύνῳ νὰ φύγεις σὲ μακρινὴ πόλη. Θὰ τὰ κάνῳ ὅλα αὐτὰ, γιατί σέ ἔχω φίλο μου καὶ σέ ἀγαπῶ, ὅπως ἀγαπῶ τὸν ἑαυτὸ μου. Ἐσύ ὁμως ὅταν γίνεις βασιλιᾶς καὶ ἐγὼ ζῶ ἀκόμα, νὰ δείξεις καλωσύνη σέ μένα. Ἐάν ἔχω πεθάνει, νὰ δείξεις καλωσύνη στοὺς ἀπογόνους μου. Θὰ σέ εἰδοποιήσω μὲ τὸν ἐξῆς τρόπο: Σέ τρεῖς ἡμέρες θὰ βγῶ στὸ δάσος, κοντὰ στὴ γνωστὴ σπηλιά καὶ θὰ κάνῳ σκοποβολή, ρίχνοντας τὰ βέλη μου. Ἐσύ θὰ εἶσαι μέσα στὴ σπηλιά καὶ θὰ ἀκούσεις τὴ φωνή μου. Ἄν πῶ στὸ δοῦλο μου: «Τὸ βέλος εἶναι ἐδῶ κοντὰ», αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ πράγματα εἶναι εἰρηνικά καὶ δέν ὑπάρχει κίνδυνος γιὰ σένα. Ἄν ὁμως πῶ στὸ δοῦλο μου «τὸ βέλος εἶναι ἐκεῖ μακριά», τότε πρέπει νὰ καταλάβεις ὅτι κινδυνεύεις καὶ πρέπει νὰ φύγεις.

Ἔτσι κι ἔγινε. Ὁ Σαοὺλ δυστυχῶς, ὄχι μόνον ἐξαγριώθηκε ἐναντίον τοῦ Δαβίδ, ἀλλὰ σήκωσε τὸ δόρυ νὰ χτυπήσῃ καὶ τὸν Ἰωνάθαν, ὅταν εἶδε, ὅτι ὁ γιός του ὑποστήριζε τὸν φίλο του.

Τὴν ἄλλη μέρα ὁ Ἰωνάθαν πῆγε στὸ δάσος καὶ ἔρριξε τὸ βέλος μακριά, λέγοντας: «Τὸ βέλος εἶναι ἐκεῖ πέρα μακριά». Καὶ καθὼς ὁ δοῦλος πήγαινε νὰ φέρῃ τὸ βέλος, οἱ δύο φίλοι συναντήθηκαν μέσα στὸ κρυφὸ σπηλάιο. Ὁ Δαβίδ ἔπεσε στὰ γόνατα καὶ προσκύνησε τρεῖς φορές τὸν Ἰωνάθαν. Τότε ὁ Ἰωνάθαν ἀγκάλιασε τὸν Δαβίδ, τὸν φίλησε καὶ οἱ δύο φίλοι ἄρχισαν νὰ κλαῖνε ἀσταμάτητα. Ὑστερα ὁ Ἰωνάθαν εἶπε στὸ Δαβίδ: «Πήγαινε τώρα στὸ καλὸ. Ὁ Θεὸς θὰ εἶναι μάρτυρας τῆς φιλίας μας!» Καὶ ἔτσι ἀποχωρίσθηκαν οἱ δύο φίλοι!

Τελικά ὁ Σαοὺλ καὶ ὁ Ἰωνάθαν σκοτώθηκαν σὲ μιὰ μάχη μὲ τοὺς Φιλισταίους. Ὁ Δαβίδ θρήνησε τὸν θάνατό τους καὶ ὡς ἔκφραση εὐγνωμοσύνης ἄλλα καὶ λόγῳ τῆς φιλίας του μὲ τὸν Ἰωνάθαν πῆρε κοντὰ του τὸ ἀνάπηρο παιδί του, τὸν Μεμφιβοσθέ καὶ τὸν εἶχε πάντοτε στὸ τραπέζι του.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Πώς σ'αφάνηκε ή ιστορία μας; (.....) Τι σ'αφάνηκε περισσότερο έντύπωση; (.....)

Ο Ίωνάθαν ήταν παιδί του βασιλιά Σαούλ και έπομένως διάδοχος του πατέρα του στο θρόνο. Ποιόν όμως έχρησε ως διάδοχο ο Θεός; (Τόν Δαβίδ). Τι θα έπρεπε να νοιώθει ο Ίωνάθαν για τον Δαβίδ; (Αν κρίνουμε όπως συμβαίνει συνήθως στα ζητήματα αυτά, ζήλεια ή και μίσος). Παρ' όλα αυτά πώς αντέδρασε; (Επειδή είχε αγαθή ψυχή, όχι μόνο δεν τον ζήλευε και δεν τον μισούσε, αλλά τον έκανε αδελφικό του φίλο και τον έσωσε από βέβαιο θάνατο). Αυτό τι μάς διδάσκει εμάς παιδιά; (Ότι σε μία πραγματική φιλία δεν χωράει η ζήλεια και το μίσος παρά μόνο η αγάπη που φτάνει μέχρι και τη θυσία).

Όταν καταδιώχθηκε ο Δαβίδ από τον βασιλιά Σαούλ, ο Ίωνάθαν δεν εγκατέλειψε τον φίλο του, αλλά προσπάθησε με κάθε τρόπο να τον σώσει, πράγμα που το κατόρθωσε. Δηλαδή παιδιά βλέπουμε πως οι άνθρωποι που τηρούν τις εντολές του Θεού και γνωρίζουν το θέλημά Του, δεν εγκαταλείπουν τον φίλο τους ακόμη και στις δύσκολες στιγμές, αλλά του συμπαραστέκονται σαν να βρίσκονταν αυτοί οι ίδιοι στην δύσκολη κατάσταση. Εμείς σε μία τέτοια κατάσταση τι θα κάναμε; (.....)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Στην ηλικία που βρίσκεσθε, παιδιά μου, αρχίζετε να δημιουργείτε φιλίες μεταξύ σας. Το κάθε παιδί ζητάει να βρει ένα καλό και πιστό φίλο. Δυστυχώς όμως βλέπουμε ότι πολλά παιδιά δεν προσέχουν το ζήτημα της συναναστροφής. Κάνουν παρέα όποιον τύχει. Δεν εξετάζουν αν είναι καλός ή κακός. Επιμένουν στην κακή συναναστροφή και χωρίς να το καταλάβουν, σιγά-σιγά παίρνουν τον κακό δρόμο και καταστρέφονται. Οι αρχαίοι πρόγονοί μας έλεγαν: «Φθείρουσιν ήθη χρηστά όμιλαιο κακαί» Δηλαδή: Οι κακές συναναστροφές μπορούν να καταστρέψουν και τον καλύτερο ακόμα χαρακτήρα. Αυτό ακριβώς το βεβαιώνει και ο λόγος του Θεού. Το αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στην Α' προς Κορινθίους έπιστολή, κεφάλαιο 15 και στίχος 33.

Γι' αυτό παιδιά τι πρέπει να κάνετε; Να μη δημιουργείτε σχέσεις με άλλα παιδιά που δεν αγαπούν τον Χριστό, που δεν πηγαίνουν ποτέ στην Εκκλησία, που λένε άσχημα λόγια και κάνουν κακές πράξεις. Και θα μισήσετε το κακό που κάνουν, όχι όμως και τους ίδιους. Γι' αυτούς μπορείτε να προσεύχεσθε στο Θεό, ώστε να επιστρέψουν γρήγορα κοντά Του!

Αντιθέτως ο καλός και πιστός φίλος είναι ένας θησαυρός. Είναι ένα στήριγμα στις δύσκολες στιγμές. Γι' αυτό και η Άγια Γραφή τονίζει, ότι: «ο πιστός φίλος είναι ένα πανίσχυρο καταφύγιο. Και εκείνος που τον βρήκε, βρήκε θησαυρό» (Σοφ. Σειράχ στ' 14). Και όχι μόνο στις δυσάρεστες στιγμές, αλλά και στις ευχάριστες! Διότι ο άνθρωπος όταν μοιράζεται τη χαρά του με κάποιον άλλο που τον αγαπάει και τον καταλαβαίνει, αισθάνεται ότι η χαρά του αυξάνεται! Επίσης παιδιά η φιλία είναι αναγκαία και για την πνευματική μας πρόοδο. Ο καλός και γνήσιος φίλος δεν θα επαινέσει μόνο τον φίλο του για τις καλές πράξεις και τα κατορθώματά του, αλλά θα του υποδείξει και τα ελαττώματά του για να γίνει καλύτερος. Οι καλοί μάλιστα φίλοι για να πετύχουν την πνευματική τους πρόοδο θα μελετήσουν μαζί πνευματικά βιβλία, θα πάνε μαζί στο Κατηχητικό, στην Εκκλησία, στο κήρυγμα! Άλλα παιδιά πρέπει να ξέρετε ότι το τέλει παράδειγμα καλού φίλου είναι ο Χριστός, ο οποίος μάς έκανε αδελφούς Του και ο οποίος θυσίασε την ζωή Του για χάρη των φίλων Του, δηλαδή εμάς!

ΣΥΝΘΗΜΑ

ΠΡΟΤΥΠΟ ΕΝΟΣ ΚΑΛΟΥ ΦΙΛΟΥ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Κύριε ήμών Ίησοϋ Χριστέ, σε παρακαλούμε, φώτιζε μας ν' αποφεύγουμε τις κακές συναναστροφές και δίδε μας πάντοτε καλούς φίλους. Αμήν.

Βοηθήματα: «Τά μυστικά της εύτυχίας», «Ο Θεός είναι Πατέρας», «Βόσκε τά άρνία μου», «Η Βίβλος είκονογραφημένη», «Τά παιδιά διαβάζουν την Βίβλο».